

บทที่ 4

บทสรุป

4.1 สรุปผลการวิจัย

ในการผลิตสัตว์ อัตราการเจริญเติบโต และการเปลี่ยนแปลงของน้ำหนักตัวสัตว์ จะใช้เป็นหลักในการพิจารณาสิ่งที่จะนำมาใช้ศึกษาเกี่ยวกับการผลิตสัตว์ ซึ่งในการทดลองในครั้งนี้ พบว่าระดับโปรตีนและพลังงาน ที่ระดับต่างๆ ไม่ทำให้การเปลี่ยนแปลงของน้ำหนักตัวของแพะแตกต่างกันทางสถิติ แต่ในการผลิตสัตว์นั้นต้นทุนส่วนใหญ่มาจากค่าอาหารซึ่งอาหารที่มีโปรตีนสูงพลังงานสูง ย่อมมีราคาสูงขึ้นไปด้วย ซึ่งในการประกอบสูตรอาหารแพะเนื้อ เพศเมีย พันธุ์พื้นเมืองแอ่งโกล-นุเบียน ควรใช้อาหารที่มีระดับโปรตีน 13%CP และพลังงาน 70 %TDN ซึ่งเป็นระดับที่เหมาะสมกับการเจริญเติบโต และการให้ผลผลิตที่ดี

วัตถุดิบอาหาร โปรตีนที่นำมาใช้ประกอบสูตรอาหารของการเลี้ยงสัตว์เคี้ยวเอื้องนั้นมีราคาแพง แต่เมื่อสัตว์กินเข้าไปก็จะถูกย่อยสลายได้อย่างรวดเร็ว โดยจุลินทรีย์ในกระเพาะหมัก ทำให้สัตว์ได้รับประโยชน์จากอาหารโปรตีนโดยตรงลดลง เพื่อเป็นการป้องกันอาหารโปรตีนคุณภาพดีถูก จุลินทรีย์ย่อยสลายมากเกินไปโดยพยายามให้อาหารโปรตีนเหล่านี้ถูกดูดซึมในลำไส้เล็ก จึงได้มีการศึกษาวิธีป้องกันการย่อยได้ของโปรตีน โดยการอบด้วยความร้อน ของวัตถุดิบอาหาร โปรตีนโดยกากปาล์มที่อบที่ 100°C นาน 1 ชั่วโมง ที่มีการย่อยได้ของโปรตีนในกระเพาะหมักต่ำ แต่ย่อยได้สูงในลำไส้เล็ก ทำให้สัตว์สามารถนำไปใช้ประโยชน์จากอาหารโปรตีนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

การเสริมระดับ RUP ในสูตรอาหารแพะ โดยใช้กากปาล์มอบที่ 100°C นาน 1 ชั่วโมง เป็นแหล่งอาหารโปรตีนหลัก ที่ระดับ 0, 10, 20 และ 30%RUP ซึ่งการเสริมโปรตีนที่ไม่ถูกย่อยสลายของแพะและดีที่สุดเมื่อเสริมในระดับ 10%RUP ทั้งนี้สามารถใช้ By-pass protein เป็นแหล่งโปรตีนสำหรับสัตว์โดยตรงร่วมกับแหล่งไนโตรเจนราคาถูกเช่น ยูเรีย ในระดับที่เหมาะสมสำหรับการสังเคราะห์โปรตีนของจุลินทรีย์ เพื่อเป็นการลดต้นทุนด้านอาหารโปรตีนได้อีกทางหนึ่ง การที่จะใช้ยูเรียให้มีประสิทธิภาพ คือ การใช้ร่วมกับอาหารฟางหมักยูเรีย เพราะยูเรียจะเป็นตัวทำให้ ความเป็นกรด-ด่างของอาหารมากขึ้น ซึ่งเป็นปฏิกิริยาตรงข้ามกับการหมัก ผลประโยชน์ที่ได้เพราะฟางหมักจะมีโปรตีนสูง และกากปาล์มเป็นแหล่งของคาโบไฮเดรตอยู่มาก ทำให้อัตราการหมักและการใช้ยูเรียเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

ระดับที่แตกต่างกันของ RUP ไม่มีผลต่อคุณภาพซากและคุณภาพเนื้อแพะพันธุ์ลูกผสมพื้นเมืองแอ่งโกล-นุเบียน

4.2 ข้อเสนอแนะ

1.ควรทำการศึกษาระดับโปรตีนและพลังงานที่สูงขึ้นอาจส่งผลดีต่อแพะที่ให้ผลผลิตสูง เช่น พันธุ์บอร์ ซึ่งอาจให้ผลตอบแทนที่ดีขึ้นได้

2.การนำวัตถุดิบมาใช้เป็นแหล่งอาหารโปรตีนนั้น ควรทราบถึงการได้มาของวัตถุดิบว่าผ่านกระบวนการซึ่งได้รับระดับความร้อนที่ระดับใดบ้าง เพราะถ้าวัตถุดิบที่อบผ่านความร้อนสูงมาก่อนแล้ว การนำมาอบอีกครั้งก็จะเป็นการสิ้นเปลืองเวลา, แรงงาน, และ ต้นทุนเพิ่มขึ้น

3.อาจทำการเพิ่มปริมาณวัตถุดิบที่มีคุณสมบัติเป็น by-pass protein เช่น กากถั่วเหลือง ซึ่งโปรตีนในกากถั่วเหลือง มีคุณสมบัติในการย่อยสลายในกระเพาะหมักสูง นอกจากนี้การแก้ไขความต้องการ RUP ให้เพียงพอต่อความต้องการโดยการใช่วัตถุดิบประเภทโปรตีน ที่มีค่าการย่อยสลายต่ำ อาทิ กากเมล็ดฝ้าย กากถั่วเขียว หรือเมล็ดถั่วเหลืองที่ผ่านความร้อน ทั้งนี้ควรคำนึงถึงต้นทุนค่าอาหารด้วย